

5) фундаментальна відмінність між обсягом інформації, яка вивчається в школі і в інституті.

Таким чином, для якісного засвоєння студентами математичних курсів в університеті необхідна корекція їх шкільної математичної підготовки. Корекція потребує знань та навичок, необхідних для подальшої професійної підготовки.

Список використаних джерел

1. Крупич В. И. Структура и логика процесса обучения математике в средней школе. Москва: МГПИ, 1985. 159 с.
2. Современные проблемы методики преподавания математики: сб. статей. Учеб. пособие для студентов физ.-мат. фак. ин-тов / сост. Н. С. Антонов, В. А. Гусев. Москва: Просвещение, 1985. 150 с.

Банар Лариса

викладач соціально-гуманітарних дисциплін

Шинкаренко Валентина

викладач соціально-гуманітарних дисциплін

Новоушицький коледж Подільського
державного аграрно-технічного університету
сmt. Нова Ушиця

РОЛЬ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ У ФОРМУВАННІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ МОЛОДІ

Розбудова України як демократичної, правової, незалежної, соціальної та економічно розвиненої держави можлива, на нашу думку, завдяки участі молоді у цих процесах. Суспільне життя, яке стає дедалі динамічнішим, потребує лідерів – енергійних, мобільних, здатних легко адаптуватися до змін оточуючого середовища та приймати зважені рішення. *Дієвою формою соціальної активності молоді та засобів вираження її соціально-політичної та громадянської ініціатив є молодіжний рух.* Розглядаючи молодіжний рух в цілому, варто підкреслити, що основну його складову становить студентський рух. Студентській молоді ВНЗ властиві такі риси, як організованість, згуртованість, високий рівень мобільності та динаміки, здатність приймати рішення, відповідальність, спроможність адекватно реагувати на зміни, що відбуваються в суспільстві.

Студентство є соціально-професійною групою, яка потенційно являє собою один із найголовніших рушіїв розвитку новітньої української державності. Безперечно, роль самоврядування у вихованні студента-лідера є визначальною.

Як відомо, однією з головних засад справді демократичного суспільства є наявність та ефективне функціонування громадського самоврядування. Адже *самоврядування – це гарантоване державою право і реальна здатність громади самостійно або під відповідальність органів чи посадових осіб вирішувати питання внутрішнього керівництва в межах визначених законодавством* [1]. Вивчення довідкової літератури дозволяє визначити «самоврядування» як форму управління, за якого суспільство, певна організація, господарська чи адміністративна одиниця тощо має право самостійно вирішувати питання внутрішнього керівництва [2]. На підставі такого визначення «студентське самоврядування» слід розуміти як самостійну громадську діяльність студентів із реалізації функцій управління ВНЗ, яка визначається ними і здійснюється у відповідності до мети та завдань, що стоять перед студентськими колективами.

Студентське самоврядування у вищому навчальному закладі – невід'ємна частина громадського самоврядування, що забезпечує захист прав і інтересів осіб, які навчаються у вищому навчальному закладі, й їхню участь в управлінні вищим навчальним закладом. Студентське самоврядування діє на принципах: 1) добровільності, колегіальності, відкритості; 2) виборності та звітності органів студентського самоврядування; 3) рівності права студентів (курсантів) на участь у студентському самоврядуванні; 4) незалежності від впливу політичних партій та релігійних організацій (крім вищих духовних навчальних закладів).

Основними завданнями органів студентського самоврядування є: – забезпечення і захист прав та інтересів студентів, зокрема стосовно організації навчального процесу; – забезпечення виконання студентами своїх обов'язків; – сприяння навчальній, науковій та творчій діяльності студентів; – сприяння створенню відповідних умов для проживання і відпочинку студентів; – сприяння діяльності студентських гуртків, товариств, об'єднань, клубів за інтересами; – організація співробітництва зі студентами інших вищих навчальних закладів і молодіжними організаціями; – сприяння працевлаштуванню випускників; – участь у вирішенні питань міжнародного обміну студентами; – сприяння проведенню серед студентів соціологічних досліджень. *Студентське самоврядування, як форма колективної добровільної, рівноправної, відкритої самоорганізації студентів, сприяє формуванню лідерських та громадянських якостей, виробленню навичок управлінської та організаторської роботи молодій людині в системі демократичних відносин колективу й визначається важливим фактором розвитку і модернізації суспільства* [4]. Розвиток та підтримка студентського самоврядування є надзвичайно ефективним засобом формування демократичних традицій та культури, прищеплення навичок відстоювати і захищати свої інтереси та інтереси громади, усталення практики використання демократичних процедур. І попри те, що організація студентського самоврядування в Україні має ще недовгу історію, за час його становлення, незважаючи на складність та неоднозначність цього процесу, встигли окреслитися певні спільні тенденції і загальні проблеми. А саме: необхідність удосконалення нормативно-правової бази, розробки юридичного інструментарію регламентуючого постійну та систематичну участь студентської молоді в

розв'язанні питань, що стосуються вищої школи, дефіцит достатніх фінансових можливостей для ефективної діяльності органів студентського громадського руху, відсутність чіткого механізму та традицій взаємодії й співпраці як між громадськими студентськими органами і адміністрацією, дуалізм самоврядних органів і студентських профспілок. Участь в органах студентського самоврядування створює для молодого людини можливості реалізувати себе як обдаровану і талановиту особистість, стимулює активність молодого громадянина у суспільному житті загалом. Студентське самоврядування сприяє налагодженню конструктивної співпраці між студентами та адміністрацією вищого навчального закладу. Можливість управляти деякими напрямками його функціонування активізує молодь, спонукає її до ознайомлення з усім, що відбувається навколо. Відстоюючи інтереси студентства, зокрема стосовно організації навчального процесу, представники студентського самоврядування формують значно вищі вимоги до вищих навчальних закладів та їх працівників, вдосконалюючи не тільки процес викладання, а й обох його суб'єктів. [5].

Важливою передумовою досягнення студентським самоврядуванням якісно нового рівня: 1) підвищення рівня зацікавленості студентів ВНЗ проблемами студентського життя і заохочення до участі в органах студентського самоврядування. 2) створення можливості для аналізу процесів розвитку студентського самоврядування в Україні, зокрема шляхом проведення соціологічних досліджень з організації самоврядування у вищих навчальних закладах. 3) забезпечення адміністрацією вищих навчальних закладів України сприятливого соціально-психологічного мікроклімату в колективах, атмосфери довіри студентів до викладачів і керівництва, належних матеріально-технічних умов для вільного самовиявлення студентів. 4) проведення науково-практичних конференцій з проблем студентського самоврядування.

Отже, *студентське самоврядування на сучасному етапі визначається як форма колективної добровільної, рівноправної, відкритої самоорганізації студентів, виступає ареною формування у молодого людини активності, ініціативи, бажання діяти.* Особливого значення участь у роботі студентського самоврядування набуває для підготовки майбутнього спеціаліста, керівника, лідера.

Список використаних джерел

1. Кін О. М. Передумови розвитку ідей студентського самоврядування в історії вітчизняної освіти. *Вісник Севастопольського НТУ*: зб. наук. праць. Вип. 124/2011. Серія: педагогіка. Севастополь, 2011. С. 192-197.
2. Тлумачний український словник – URL: <http://www.lingvo.ua/uk/Interpret/uk>.
3. Єгорова О. В. З історії студентського самоврядування – URL: <http://gj.nmu.org.ua/pdf/2009/3-4/Egorova.pdf>.
4. Галаджун З., Гаврилюк Х. Розвиток студентського самоврядування у вищих навчальних закладах в контексті вступу України до Європейського співтовариства – URL: http://ipp.lp.edu.ua/WebRC/issues/Galadzhun_Gavryliuk.htm

5. Кравченко Л. Роль студентського самоврядування у формуванні лідерських та особистісних якостей студентів. 2012. С. 117.

6. Романик А. Роль студентського самоврядування в Україні та в країнах Західної Європи. *Студентське самоврядування в Україні*. Київ: «Молодіжна альтернатива», 2004. С.6-10.

7. Хмурова К. Європейське самоврядування – шлях до студентської активності. *Освіта України*. 21.06.2006. №26-27. С. 8

Бідна Валентина

викладач суспільних дисциплін

Бідна Ольга

викладач гуманітарних дисциплін

Новоушицький коледж Подільського
державного аграрно-технічного університету
смт. Нова Ушиця

ТОЛЕРАНТНІСТЬ В СИСТЕМІ ДЕМОКРАТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Демократичні та інтеграційні процеси, що відбуваються в нашій державі, зумовляють підвищення вимог до якості професійної підготовки та рівня вихованості майбутніх фахівців на засадах нової гуманітарної концепції освіти, націленої на цілісне бачення світу, на відміну від попередньої, науково-технократичної, спрямованої на спеціалізацію. Важливість виховання толерантності у сучасних студентів зумовлена високим рівнем їхньої мобільності, зростанням кількості міжнародних контактів, міжкультурних зв'язків і стосунків. Проблема виховання толерантності з метою формування культури міжособистісних взаємин у студентів вищих навчальних закладів стала однією із найбільш актуальних в умовах соціокультурного середовища, поліпшення якості життя.

Толерантність (лат. *tolerantia* – стійкість, витривалість; терпимість; допуск, допустиме відхилення) – складна інтегративна якість особистості; ціннісна детермінанта політичної культури; механізм вирішення проблем співіснування представників різних рас, культур тощо; позитивна реакція на існування відмінностей; соціальна властивість, засіб досягнення суспільної згоди; один із принципів гуманістичного виховання.

Головні принципи толерантності: довірче співробітництво – встановлення в освітньому закладі відносин взаєморозуміння і взаємної вимогливості між